

Diumenge,
CONCERTS
al **MuVIM**

28/10/18

LES TRES BES:
BACH
BEETHOVEN
BRAHMS

Diumenge,
CONCERTS
al **MuVIM**

Les tres bes: Bach, Beethoven, Brahms

Diumenge, 28 d'octubre de 2018. A les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: Anabel García del Castillo, violí; Santiago Cantó, viola; Iván Balaguer Zarzo, violoncel; Marisa Blanes, piano.

Música de: Johann Sebastian Bach (1685-1750), Ludwig Van Beethoven (1770-1827), Johannes Brahms (1833-1897).

PROGRAMA

Sonata n° 3 en Mi major, BWV 1016

Johann Sebastian BACH (1685-1750)

(Violí i piano)

Adagio

Allegro

Adagio ma non tanto

Allegro

Sonata n° 5 en Fa major, op 24, «Primavera»

Ludwig Van BEETHOVEN (1770-1827)

(Violí i piano)

Allegro

Adagio molto espressivo

Scherzo. Allegro molto

Rondó. Allegro ma non troppo

Quartet amb piano n° 3 en Do menor, op 60

Johannes BRAHMS (1833-1897)

Allegro non troppo

Scherzo allegro

Andante

Finale: Allegro comodo

Les tres grans bes: Bach, Beethoven, Brahms

Una intencionada jerarquia musical es troba darrere del títol d'aquest concert. A mitjan segle XIX, Bach, Beethoven i Berlioz van ser considerats els compositors més influents de la història de la música. No obstant això, poc després, un altre alemany —Brahms— substituïria el francès Berlioz en aquesta Santíssima Trinitat musical.

Així, si a la música de Bach se li sol atorgar el caràcter d'immutable, Beethoven aboca en la música una personalitat indòmita, problemàtica, un jo turmentat i superlatiu. Ens trobem, probablement, davant d'un dels genis més contradictoris de la història. A la seua excel·lència com a compositor es poden associar, com a individu, una sèrie d'adjectius possiblement no molt exemplars. Beethoven és un exemple de com l'artista i l'home que hi ha darrere moltes vegades guarden una relació paradoxal.

La tercera be, Johannes Brahms, ha sigut considerat com a continuador de la tradició clàssica i del primer romanticisme. No debades Beethoven va ser la seua primera influència, però també ho van ser Mozart i Haydn. No obstant això, aquest caràcter conservador atribuït a la seua música a final del XIX és, en bona part, desmuntat, en el segle XX, per la influència que el seu llenguatge exigent i perfeccionista va tindre en compositors com Schönberg, però també en Ravel o Stravinsky.

Hereva d'una llarga tradició musical, **Anabel García del Castillo** va debutar com a violí solista als 17 anys. Estudià en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, on aconseguí el premi extraordinari fi de carrera. Ha actuat com a solista en diferents orquestres, entre les quals cal destacar la de RTVE, la Ciutat de Barcelona, la Simfònica de Bilbao, la de València, la de la Comunitat de Madrid, el Guildhall String Ensemble o la Simfònica de Berlín.

Santiago Cantó, viola, va nàixer a València i es va formar en el conservatori d'aquesta ciutat i en el de Madrid, on va tindre com a professors Juan Alós, Rafael Villarejo i Emilio Mateu.

Va aconseguir els títols de Grau Superior a Espanya i a Holanda amb les màximes qualificacions, i el primer premi amb gran distinció del Conservatori de Brussel·les. Va ser membre del grup «Tomás Lestán», de Madrid, i col·laborador de l'Orquestra Simfònica de RTVE.

El violoncel·lista valencià **Iván Balaguer Zarzo** va iniciar els seus estudis musicals de la mà de son pare, el flautista de l'Orquestra de València Vicente Balaguer, i, posteriorment, en el Conservatori Superior de Música de València, amb el mestre Fernando Badia. Ha format part d'agrupacions com la BBC Philharmonic Orchestra, RNCM New Ensemble o l'Orquestra «Collegium instrumentale».

«Artista d'excel·lent eloqüència i versatilitat», així definia un dels més il·lustres crítics musicals, Enrique Franco, la personalitat de la pianista **Marisa Blanes**. Els seus inicis en el Conservatori Superior de Música de València culminaren amb el premi extraordinari fi de carrera. La seua formació en el Robert Schumann Institute de Düsseldorf, amb David Levine, va ser sufragada gràcies a una beca de la Fundació Alexander Von Humboldt, on va rebre el *summa cum laude* pel seu virtuosisme pianístic.

Las tres grandes bes: Bach, Beethoven, Brahms

Una intencionada jerarquía musical se encuentra detrás del título de este concierto. A mediados del siglo XIX, Bach, Beethoven y Berlioz fueron considerados los compositores más influyentes de la historia de la música. No obstante, poco después, otro alemán —Brahms— sustituiría al francés Berlioz en esta Santísima Trinidad musical.

Así, si a la música de Bach se le suele otorgar el carácter de inmutable, Beethoven vuelca en la música una personalidad indómita, problemática, un yo atormentado y superlativo. Nos encontramos, probablemente, ante uno de los genios más contradictorios de la historia. A su excelencia como compositor se pueden asociar, como individuo, una serie de adjetivos posiblemente no muy ejemplares. Beethoven es un ejemplo de cómo el artista y el hombre que hay detrás en muchas ocasiones guardan una relación paradójica.

La tercera be, Johannes Brahms, ha sido considerado como continuador de la tradición clásica y del primer romanticismo. No en vano Beethoven fue su primera influencia, pero también lo fueron Mozart y Haydn. Sin embargo, este carácter conservador atribuido a su música a finales del XIX es en buena parte desmontado, en el siglo XX, por la influencia que su lenguaje exigente y perfeccionista tuvo en compositores como Schönberg, pero también en Ravel o Stravinsky.

Herederas de una larga tradición musical, **Anabel García del Castillo** debutó como violín solista a los 17 años. Estudió en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, consiguiendo el Premio Extraordinario Fin de Carrera. Ha actuado como solista en diferentes orquestas entre las cuales cabe destacar la de RTVE, Ciudad de Barcelona, Sinfónica de Bilbao, València, Comunidad de Madrid, Guildhall String Ensemble, o la Sinfónica de Berlín.

Santiago Cantó, viola, nació en València y se formó en en el Conservatorio de esta ciudad y en el de Madrid, teniendo como profesores a Juan Alós, Rafael Villarejo y Emilio Mateu. Consiguió los títulos de Grado Superior en España y Holanda con las máximas calificaciones y el Primer Premio con Gran Distinción del Conservatorio de Bruselas. Fue miembro del grupo «Tomás Lestán» de Madrid y colaborador de la Orquesta Sinfónica de RTVE.

El violonchelista valenciano **Iván Balaguer Zarzo** inició sus estudios musicales de la mano de su padre, el flautista de la Orquesta de València Vicente Balaguer y, posteriormente, en el Conservatorio Superior de Música de València con el maestro Fernando Badía. Ha formado parte de agrupaciones como BBC Philharmonic Orchestra, RNCM New Ensemble o la Orquesta «Collegium Instrumentale».

«Artista de excepcional elocuencia y versatilidad». Así definía uno de los más ilustres críticos musicales, Enrique Franco, la personalidad de la pianista **Marisa Blanes**. Sus inicios en el Conservatorio Superior de Música de València culminaron con el Premio Extraordinario Fin de Carrera. Su formación en el Robert Schumann Institute de Düsseldorf con David Levine fue sufragado gracias a una beca de la Fundación Alexander von Humboldt, recibiendo el *Summa cum Laude* por su virtuosismo pianístico.

